

199 Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, ГОСПОДИ

Почему я люблю Тебя

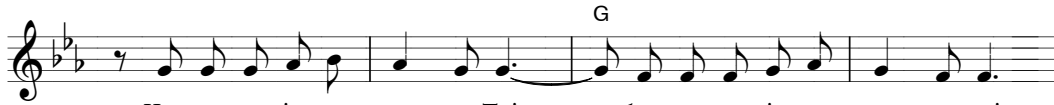
Con anima [З почуттям]

1. Я люб-лю Те-бе, Гос-по-ди, Ти дав спо-кій свя-тий ме-ні.
2. О, чо-му до-ро-гі ме-ні ті хви-ли-ни під-не-сен-ня,
3. Хо-чу бу-ти я в віч-но-сті у кра-ї-ні о-мрі-я-ній,

Я до не-ба зво-руш-ли-во о-чі зво-джу сво-ї.
як до Те-бе звер-та-ю-ся у га-ря-чий моль-бі?
там Те-бе про-слав-ля-ти-му, мій І-су-се, зав-жди.

Чу-ю ла-гід-ний го-лос Твій - бла-го-дать і про-щен-ня в нім,
Бо я ба-чу знов об-раз Твій в бли-ску сла-ви не-бес-но-ї,
Хоч і си-ли слаб-кі мо-ї, та, Спа-си-те-лю, ві-рю я,

і від-шас-тя в о-чах мо-їх блис-ко-тять крап-лі сліз.
і від-шас-тя без-мір-но-го о-чі ся-ють мо-ї.
що ко-лись Ти вве-деш ме-не у пре-крас-ний Свій дім.

Не-лег-ко ме-ні в пу-ті, сто-ми-лась ду-ша мо-я,

та зна-ю: по-пе-ре-ду Ти - йду впев-не-но-я!

В То-бі, о І-су-се мій, ду-ша ма-є мир свя-тий,

тер-ни-стим про-йду шля-хом, лиш будь по-руч Ти.